

היולוגער רבי שמעון
נפשי חולת אהבתך

נערך ונלקט משיחות מודיני
הגה"צ רבי יהודה ארי' דייטש שליט"א

מהדורה מיוחדת
לדגל "מסע הקודש - שבת מירון"
בראשות כ"ק רבינו הגה"ק שליט"א

.....
היילוגעד רבי שמעון
נפשי חולת אהבתך
.....

נלקט ונערך מתוך שיחות מודינו המשפיע
הגה"צ רבי יהודה ארי' דייטש שליט"א

לשמיעת שיעורים בפלפול,
הלכה, אגדה והתעוררות
מפי כ"ק מורינו הגה"צ שליט"א
בטעל. 0733211777

נערך ויוצא לאור בעה"ת ע"י
מכון אור האהבה
להוצאת השיעורים והדרשות
של כ"ק מורינו הגה"צ שליט"א
פעיה"ק ירושלים ת"ו

להצטרפות לקבלת השיעורים מידי יום ביומו
והקונטרסים מידי שבוע בשבוע
וכן להערות והארות
0732211777a@gmail.com
או בפעקס. 0773182436

עימוד:
"ואנהו"
0533105646

בהיכלא קדישא דבר יוחאי
יזכר לטוב ידידנו הנכבד,
רב פעלים לתורה וחסידות, עמוד צדקה וחסד
הרה"ח מוה"ר **יואל** בן **שרה פרומא** שליט"א
שנדבה רוחו ליטול חלק בהדפסת קונטרס זה
זכות רשב"י תגן בעדו לטובה ולברכה ולישועה ורחמים

הסכמת מרן פוסק הדור שליט"א

מרא דארעא קדישא

בס"ד, י"ג תשרי תשפ"ו

למע"כ הרב הנאון המופלא המפורסם לתהלה הרה"צ רבי יהודה אריה דייטש שליט"א מחשובי מרביצי תורה ויראה והוראה בן ידידי הנאון הגדול רבי מתתיהו שליט"א רב שכונת רמת שלמה.

שמחתי לראות גליונות ספרו דברי יהודה עם חידושי תורה וביאורים לעומקה של הלכה, וניכר מהם גדל עמלו ויגיעו, ומעלה מיוחדת בספר זה שהעלה על הכתב גם הרבה ממה ששמע וקיבל בהלכה והוראה בעת לימודו הקבוע רבות בשנים עם זקינו ידידי הנאון הצדיק עמוד ההוראה רבי משה הלברשטאם זצ"ל, ובדבריו גם מבאר דברי זקינו הקדושים מרן הדברי חיים מצאנז צוק"ל, ומתשובות דברי יציב מזקינו הגה"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל, ועל ידי זה יהיו שפתותיהם דובבות כמאחז"ל אגורה באהלך עולמים. ואמנם מחמת טירדותי המרובים אין זמני בידי לעיין כראוי בספר, אבל כבר קיבל הסכמות מגדולי תורה ויראה.

ושבחו יצא לתהלה בארץ ובגולה, ורבים נהנים ממנו עצה ותושיה, ומתורתו שבע"פ ושכתב משיעוריו המופלאים שנדפסו על ידי תלמידיו במסגרת מכון אור האהבה, שמאיר עיני ישראל ומביא תועלת גדול לעורר לבבות ישראל לאהבת תורה ויראת שמים מהורה.

ויה"ר שחפץ ה' יצליח בידו להפיץ מעיינותיו ביתר שאת וירבה גבולו בתלמידים הגונים, ללמוד וללמד תורה מתוך הרחבת הדעת, ובמהרה נזכה לראות ישועת בה' ונחמת ציון בכנאלה השלימה בב"א.

הסכמת רבינו
הגאון הגדול רבינו
מתתיהו שליט"א

בהיכלא קדישא דבר יוחאי

יעמדו על הכרכה אנשי החיל המוכתרים בכתר שם טוב, מופלאים בתורה עבודה וגמילות חסדים ולבם בוער באש אהבת קוב"ה אורייתא וישראל, העומדים תמיד הכן בלב ונפש להרבות כבוד שמים ולהגדיל תורה ולהאדירה בהחזקת התורה בנגלה ובפנימיות ובאהבתה ישגון תמיד, אוהבים נאמנים ומקושרים בלונ"ג לב"ק מו"ד הגה"צ שליט"א ועומדים תמיד לימינו להרמת קרן התורה והיראה למען שמו יתברך באהבה

(לפי סדר א' ב')

הרה"ח מוה"ר **אברהם בנימין אלימלך** בן מרים שליט"א

הרה"ח מוה"ר **יחזקאל דוד** בן בתיה שליט"א

הרה"ח מוה"ר **יקותיאל יהודה** בן העניא מליא שליט"א

הרה"ח מוה"ר **משה פינחס יקותיאל** בן שרה יוטא שליט"א

הרה"ח מוה"ר **נחום זלמן** בן נחמה שליט"א

הרה"ח מוה"ר **שמואל ישראל** בן שרה דינה שליט"א

הרה"ח מוה"ר **שלום יצחק** בן טשבע שליט"א

זכות הרשב"י הקדוש יעמוד להם ולמשפחותיהם לראות שפע נחת והצלחה וימלא השי"ת כל משאלות לבם להשפיע עליהם שפע ברכה עד בלי די שיוכו להמשיך ולהאיר את העולם באור האמת והאמונה ובפנימיות התורה והעבודה הטהורה והיה מעשה הצדקה חיים ושלוש עד העולם

ביקרא דאורייתא

מכון אור האהבה

תוכן הענינים

- ג....."עולו ואתכנשו".....
- ג..... מהות הפיוט "בר יוחאי" | למה השיר מלהיב כל כך?!
- ד..... תולדות חייו של רבי שמעון לביא מחבר ה"בר יוחאי".....
- ד..... מקים עולה של תורה בעיר טריפולי.....
- ה..... כתיבת ה"בר יוחאי" בכמיהה וכיסופים!.....
- ז..... הצדיק שנשמתו תמיד במידון.....
- ז..... ההצלחה הגדולה נמצאת במקום ששם נראה שלא הצליח... ..
- ז..... שיטת רשב"י: עיקר העבודה הוא ההסתכלות הפנימית! | ביאור דבריו בש"ס.. ..
- ה..... בן הוא שיטת ר' אלעזר בנו, ולכן יכולים לפטור כל העולם מן הדין.....
- ה..... הטעם שר' שמעון מחבב את המצוות הנעשים ע"י הדסים.....
- ט..... הדסים רומז לעיניים | עיני השכל | ביאור ענין "הדס שוטה".....
- ט..... בעיני השכל רואים את הנקודה הטובה שבכל יהודי.....
- י..... הדסים רומז לענין השלום.....
- יא..... ר' שמעון גילה ע"י ההדסים שאפשר להמליך את ה' מתוך הגשמיות.....
- יא..... ביאורו הנפלא של המהר"ם שיק ליישב סתירת המימרות של רשב"י.....
- יג..... לפ"ז מובן הרמז של הבית אהרן ש'מבשרי' אותיות רשב"י.....
- יג..... ר' שמעון גילה את אוד הגאולה בתוך הגלות - הבטיח שלא תשתכח תורה מישדאל.....
- יג..... אוד הגאולה של ר' שמעון הוא הזוהר הק' | וההסבר לכך שהזוהר שהיה טמון קרוב לאלף שנה.....
- טז.....

הייליגער רבי שמעון

- בספרא דא יפקון מן גלותא" | ללמוד אף בלא הבנה | תיקון לעזונות
חמודים טז
- ביאור המאמר "מאן פני הארון דא דשב"י" טז
- לימוד "נגלות התורה" בזמן הגלות, ו"נסתרות התורה" בזמן הגאולה, אבל דשב"י
הזריח אור הגאולה בלימוד נסתרות התורה בתוך הגלות יז
- ר' שמעון לשיטתו ד'זיקה ככנוסה' | אור הגאולה מאיר עלינו גם היום בתוך
הגלות יח
- ביאור שמחת ל"ג בעומר ש"פסקו מלמות" יט
- תלמידי ד"ע עסקו בעבודת ה' ביראה, דשב"י גילה עבודת ה' בשמחה ואהבה יט
לעבוד את ה' עם חיות ו'פרישקייט' כ
- עיקר השמחה ביום ל"ג בעומר הוא יום המתקת הדינים כא
- הגילוי והסוד של ר' שמעון: אגן בחביבותא תליא מילתא | כא
- "ארחמך ה' חזקי": טאטע זיסער! איך האב דיר ליב! כא
- ר' שמעון הוא צדיק חי! | הרמז בשמו הקדוש כב
- הסוד הקדוש של הרה"ק רבי צבי הירש מדימנוב על יום ל"ג בעומר | לחיות
בשמחה ובאור | אהבה שקדמה לבדיאה כג
- החידוש של הגאון מקוטנא | טעם שריפת הבגדים כי העיקר הוא הפנימיות. כה
ביאור המעשה של המג"א בשם השער הכוונות | מעשה מבחיל מהחיד"א | ישוב
סתירת המעשיות כה
- עיקר ההתקשרות לד' שמעון לשמוח בגילוי אור האהבה ופנימיות התורה מז
- סודו של ר' שמעון להתחדש בנקודת האהבה ועי"ז זוכים לכל הישועות | ביאור
המעשה בצידון מז
- הכנה לקראת העלי' למירון | לצעוק רבי ש-מ-ע-ו-ן! כה
- פיזטים לל"ג בעומר ל

היילוגער רבי שמעון נפשי חולת אהבתך

מיום ל"ג בעומר שנת ג' אלפים תתק"כ יום בו נסתלק רשב"י וגופו הקדוש נישא ברוח סערה בכנפי השכינה להיטמן בהר מירון חמדת הלבבות, במשך 1865 שנים, מי הוא הצדיק שנשמתו מופיעה בהר הקודש מירון יותר מכולם. מלבד הרשב"י הקדוש?

הלא רבי שמעון לביא, [בעל השמועה עומד כנגדו] המקובל הקדוש שחיבר את השיר הפלאי והסגולי 'בר יוחאי', שהתקבל בכל תפוצות ישראל [ונודע דברי הישמח משה פ' וזאת הברכה שהפיוטים שנתקבלו בקרב ישראל בודאי ברוח הקודש נאמרו], והוא פיוט שאין דומה לו בכל תולדות עם ישראל, המבעיר לב כל שומע

"עולו ואתכנשו"

קול הכרוז 'עולו ואתו ואיתכנשו להילולא רבי שמעון' שיצא ביום הסתלקות התנא האלוקי אדונינו רבי שמעון בר יוחאי (אד"ו סאזיט דף ל"ו ע"ג), עדיין יוצא ומרעיד כל לב יהודי, מקצה העולם ועד קצהו, גם אם יהיה נדחך בקצה השמים, האהבה שבוערת בלבבות ישראל לרבי שמעון, הולכת ומאירה ובווערת וגוברת מדור לדור ומיום ליום.

מהות הפיוט "בר יוחאי" | למה
השיר מלהיב כל כך?!

הנה הבה נתבונן לאורך כל תולדות ימי הר הקודש מירון, החל

תולדות חייו של רבי שמעון לביא מחבר ה"בר יוחאי"

רבי שמעון לביא נולד בשנת רנ"ב להוריו שהיו ממגורשי ספרד שהתיישבו במרוקו, כשעלה ונתעלה במעלות השלימות בתורת הנגלה והנסתר, חיבר פירוש נורא וקדוש על הזוהר הקדוש 'כתם פז' (כיום קיים צידו רק החלק על נראשית שמות), משסיים לכתוב את חיבורו יצאה נפשו מתשוקה לעלות לארץ הקודש לפקוד את קברו של רשב"י, ולהביא לו דורון את הפירוש הקדוש שכתב על ספר הזוהר הקדוש.

מקים עולה של תורה בעיר טריפולי

בדרכו ממרוקו לעבר ארה"ק עבר באחד מתחנות הדרך במדינת לוב, שם הגיע לעיר הבירה טריפולי, ומצא שם קהילה יהודית שבורה ורצוצה ברוחניות וגשמיות, כמעט לא נותר מהם מאום, היו אלו ארבעים משפחות שרידי חרב לאחר שעלה עליהם הכורת משונאי

באור היקוד, והנשמה הפנימית של כל מי ששומע אפילו רק את הניגון, כל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו מתלהטים בבעירה פנימית ותשוקה בוערת, בעוד שכמעט אין מי שיוכל לומר כי הוא מבין את פירוש המילות, ועובדה זו היא לא רק בדורנו, אלא כבר לפני יותר ממאתים ושלשים שנים, מתארים גאוני הבית דין דקהילת ליוורנו (נבסקמטס על כתם פז) את השיר בר יוחאי: "כל אדם חזי ביה חוצב להבות אש בסדר קדושה רבה".

(מעשים בכל יום, בחתונות אחרי כל גמר הריקודים כשהבחורים המרקדים כבר תמו שארית כוחותיהם, והבעלי מנגנים מתחילה לנגן: ב-ב-ב-ר י-ו-ח-אי, כאילו רוח חדשה נושבת כעין תחיית המתים להתחיל ולרקוד כשהנשמה מתחילה לבעור וסוחפת אחריה את הגוף...).

כדי להבין את הפנימיות של שורש הדברים שומה עלינו להתבונן, מי הוא זה אותו רבי שמעון לביא? ומתי חיבר את הזמר בר יוחאי?.

בקול רם וכל הציבור יאמרו אחריו, וכך נשאר לדורות מנהג טריפולי שביליל ש"ק הש"צ מתפלל בקול רם. (המנהג ונימוקו מוזכר בשו"ת שומר אמת סי' לד. סק"ג ובס' מגיד משנה ח"ה סי' לד).

החיד"א בשם הגדולים (אות ט סעיף קטן) המגדיר את מה שפעל רבי שמעון לביא עם יהודי טריפולי: 'הרביץ להם תורה וכמעט הצליח לגיירם'.

כתיבת ה"בר יוחאי" בכמיהה וכיסופים!

כעבור תקופה, משביקש להמשיך בדרכו הנכספת לארה"ק סובבו בני העיר טריפולי את המרכבה, והתנפלו לרגליו בבכיות ותחנונים: על מי תנטוש את הצאן, רבינו? הלא אין בנו מדע ושכל איככה נעבוד את ה'.

הוא עצר לרגע, נשא עיניו לשמים וכה אמר: רבון העולמים, גלוי וידוע לפניך משאת נפשי ותשוקת נשמתי לחונן עפר ארצנו הקדושה ולהתרפק על ציונו הקדוש של

ישראל שהחריבו את הקהילה המפוארת והעשירה עד היסוד. יהודים שבורים אלו היו עמי הארץ בתכלית השפלות ולא ידעו אפילו הלכות יסודיות כשמירת שבת, הלכות ברכות וכדומה.

ורבי שמעון לביא בראותו את החורבן הנורא התאזר בכל עוז ללמדם יסודות היהדות וכללי ההלכות הבסיסיות, במשך כמה שבועות היה להם כאב רחמן ועודדם ברוחניות וגשמיות, הוא תיקן תקנות והעמיד להם בית חינוך.

אחת הדוגמאות שנתרו עד היום, היה כשראה בליל ש"ק כי התפילה מתארכת, ותמה על הדבר, עד שהבחין באחד המתפללים שמכה 'סלח לנו', לאחר בירור קצר, התוודע כי אין הם יודעים כלל שיש שינוי בתפילות השמונה עשרה של שבת לימות החול. יש לקחת בחשבון שמדובר בתקופה בה עוד לא נדפסו סידורים וספרי קודש כלל, ולא היה מצוי שום ספר הלכה, לא 'משנה ברורה' ולא 'קיצור שולחן ערוך', הוא תיקן להם שהוא יתפלל

היילגער רבי שמעון

הקדוש של רשב"י. ומשם נתפשט השיר ונתקדש בקדושה של מעלה לדורות עולם.

הצדיק שנשמתו תמיד במירון

ועתה הבה נתבונן, הלא במשך 1865 שנים, פקדו את הר הקודש במירון, אלפי צדיקים קדושים שרפי מעלה, החל מרבי **אבא** (הקדמת זוה"ק) ורבי **יוסי** (זוה"ק ס"א קטו) **רבי יהושע בן לוי** (סנהדרין נ"ח) דרך הבית **יוסף** (מגיל מישרים פ' מלורע) והאר"י הק' (שעה"כ ספה"ע), וכל צדיקי הדורות, וכי מכל אלו שכן הצליחו להגיע, לא נשאר אף אחד מהם חרוט באש קודש כאבן יסוד במירון כמותו!.

כי הלא רבי שמעון לביא שפתותיו דובכות, ובעל השמועה כנגדו, ובכל פעם שיהודי מגיע למירון, ומשורר בר יוחאי, ולא רק שם בלבד אלא בכל מקום בעולם שרבות אלפי ישראל מזמרים בר יוחאי, מתעוררת וקיימת הקדושה הפנימית, והגעגועים שהאיר בתוך תיבות הניגון מבעירים את האש בכל נשמה עד היום הזה.

רשב"י, לשמו ולזכרו תאוות נפשי, אך הנה רואה אני כי רצונך שאשאר כאן להורות לבניך את דרכיך, לזכות את הרבים, על כן אקבל באהבה את רצונך.

ואכן, נעתר לבקשתם ונשאר עד סוף ימיו בטריפולי והרים שם קרן היהדות עד שהפכה לאחת ממרכזי היהדות בארצות המערב ויצאה משם תורה וקדושה לרבות אלפי ישראל, קרוב לגיל מאה נפטר ונטמן גופו הקדוש בטריפולי ושם מנוחתו כבוד. [יש שמועה שהעבירו את עצמותיו הקדושות לארץ הקודש באהל הקדושים בקרית מלאכי זי"ע].

אמנם את תבערת לבכו אל קדושת ציון רשב"י לא רצה להשקיט, אמנם בגופי אין לי את האפשרות להגיע, כי זה הוא רצון ה', אבל את הגעגועים לא אעזוב ולא אניח, נתיישב בלב בוער וביטא את כיסופיו וגעגועיו עלי גליון, בעשרת הבתים של הפיוט 'בר יוחאי', ושלחו אל ארץ ישראל עם שליח מיוחד למירון, לשוררו בציונו

(צעמוד הקטן צימר נש"ס - נ"ק עו ע"ב), כל העומד להיזרק כזרוק דמי (מנחות קא ע"ג) כל העומד להישרף כשרוף דמי (חולין פא ע"ב).

דהיינו שאנו קובעים המציאות עתה, לפי מה שעתיד להיות בסופו של דבר, התייחסות כזו נובעת רק מהסתכלות פנימית ותפיסת המשמעות הפנימית בדבר היא זו שקובעת, כי במבט חיצוני הרי עתה איני רואה שום מציאות של 'פדוי' או של 'זרוק' או של 'שרוף', ומה לי אם הוא עומד להיות פדוי לאחר זמן,

אלא לומדים אנו מתורתו של רבי שמעון כי המציאות נקבעת לפי ההסתכלות הפנימית במשמעות הנסותרת והפנימית של הדבר, והמציאות החיצונית אינה אמורה לבלבל אותנו כי רק הפנימיות קובעת. [וכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מסאטמאר בדברות קדשו באתרא קדישא מירון ו' אלול תשס"ז בסעודת הילולא דכק"ז הייטב לב זי"ע דרש להמליץ טוב על ישראל, עפ"י דברי הייט"ל (פרשת נצט) דגם בחו"ל בבתי

ההצלחה הגדולה נמצאת במקום ששם נראה שלא הצליח...

ומי יודע אם אותו צדיק בעצמו כסבור היה כל ימי חייו, ונשאר בהרגשה (שקילה נאמה) שבעבודה זו של 'מירון' לא הצליח, ודווקא הוא זה שנמצא במירון חי וקיים יותר מכל הצדיקים האחרים שכן הצליחו להגיע בפועל... **ומכאן** לומדים אנו חיזוק נפלא לנפש שוקקה שבמשך ימי חייו יש לו הרגשה על ענין מסוים שבו הוא אינו מצליח, אך באם יהיה חזק לא להרפות מלהתגעגע, הרי שבסופו של דבר יופתע למצוא כי דווקא שם מקום הצלחתו.

שיטת רשב"י: עיקר העבודה הוא ההסתכלות הפנימית! | ביאור דבריו בש"ס

ויסוד נפלא לזה מוצאים אנו בשיטת התנא האלוקי רשב"י בעצמו, כי עצם הציפיה והתשוקה והגעגועים יש בהם כדי להחשיב קשר חזק, כאילו כבר נתקיים הדבר בידו. **כי שיטת ר' שמעון בשלושת ההלכות,** כל העומד להיפדות כפדוי דמי,

(פ' אמוה) וספר החינוך, ואם כן כמו שיש אתרוג אחד כנגד לב אחד, אם כן הדסים היה צריך להיות שתיים כנגד שתי עיניים, וא"כ למה לוקחים "שלושה הדסים" "משולושים" דוקא.

ומבואר באר"י הק' (ע"י פרע"ח שער הסוכות, וזכרוש רבי יוסף מערבי ז"ל) ששתי הדסים זה נגד שתי עיניים גשמים, והשלישי נגד עין השכל, שהשי"ת נתן לאדם כח ראייה שכלית להסתכל במבט פנימי של כל דבר, נמצא שכל ענין ההדסים זה לראות הפנימיות שזה אפשר דווקא ע"י עיני השכל.

ובזה יש לרמוז רמז נפלא בגמרא סוכה (דף ל"ג ע"ב) שהדס שאינו משולש ויש לו רק שתי עלים נקרא "הדס שוטה", ולכאור' מה ענין "חכם" ו"שוטה" אצל צומח, אלא טמון כאן רמז נפלא, דכיוון שחסר העלה השלישי שזה "עין השכל" א"כ אכן נחשב ל"שוטה".

במשך י"ג שנים מה שגרם לרבי שמעון להישאר בינינו ולא לשרוף העולם הגשמי היו הדסים לכבוד שבת קודש שראה ביד זקן אחד.

ולכאור' מה ענין הדסים דוקא, ויש לומר על פי מש"כ הריטב"א (פסחים 77 קג) במוצ"ש בהבדלה מצוה מן המובחר לקחת לבשמים הדסים דוקא [וע"י לזקיני זצ"ל בשו"ת דברי משה (סי' 7ד)], כי בשונה משאר מיני בשמים הריח הדסים מגיע רק אחרי המלמול, (והוא לדרכו נקט משום שמהא הכרחה קודם להנאה).

אבל בדרך רמז אפשר לומר שהדס רומז לריח שמגיע מתוך הפנימיות וכלפי חוץ אינו ניכר רק על ידי טירחא, ולכן מוצא רשב"י מרגוע שבכל העולם הגשמי כשאתה מסתכל בנקודה פנימית תמצא בכל אחד ריח טוב, הגם שבמבט חיצוני לא תמצא בו לא טעם ולא ריח, אבל לאחר העמקה בפנימיותו תגלה ריח טוב.

בעיני השכל רואים את הנקודה הטובה שבכל יהודי

זה שורש ויסוד האור שהתנא האלוקי מגלה לנו, כי בעצם

הדסים רומז לעיניים | עיני השכל | ביאור ענין "הדס שוטה"

ויש להוסיף לזה שהדסים רומז להעיניים כידוע במדרש רבה

בפנימיות נשמתו, ולכן מביא על זה משל מהדסים, שהדס בין הקוצים גם כן נקרא הדס, ללמדנו כי כשיזכה לעיני השכל כהדס המשולש יזכה לחיות עם ההארה האלוקית הפנימית שכל יהודי הוא טוב.

רשב"י מסתכל על כל אחד בהסתכלות של פנימיות, הסתכלות של אהבה, הסתכלות של גאולה, ובכך מעורר בנו את הטוב, שגם אנחנו נתחבר לנקודת הטוב שלנו.

הדסים רומז לענין השלום

[ויש להוסיף לזה מה שמסופר בגמ' (מ"ד דף טז) שהיה ויכוח בהלכה בין שתי אמוראים והקפידו זה על זה ונפטרו באותו היום, ובשעת הלווייה שיצאו שתי המיטות בצוותא היה פורח הדס ממיטה למיטה, ואמרו שמע מינה דעביד רבנן שלמא בהדייהו ע"כ.]

ולכאן' למה דוקא הדס, אלא כל ענין מחלוקת הוא בחיצוניות, אבל בפנימיות בוודאי

בפנימיות כל אחד מאתנו הוא מלא טוב, כשמסתכלים בעיני השכל רואים את נקודת הטוב שבפנימיות של יהודי.

כי בעצם ההסתכלות בפנימיות אפשר לראות את הטוב של כל יהודי בכל מצב שהוא, כמו שנרמז בענין ההדסים.

וכפי שמבואר בגמ' (סנהדרין דף מ"ד) לגבי עכן, ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא, אמר רב אבא היינו דאמרי אינשי אסא ביני חילפא אסא הוא, הדס אפילו כשהוא בין הקוצים הדס הוא.

וכפי שמבואר שם מדובר על עכן שעבר באותו היום על חמשה חומשי תורה, ואף על פי כן זועק השי"ת 'ישראל אעפ"י שחטא ישראל הוא' [וכבר נודע המליצה שהמליץ רביה"ק **מסאטמאר** זי"ע ישראל אע"פ שלא חטא גם כן ישראל הוא...].

כל יהודי יש בו נקודת ישראל, שם הוא כולו טוב, אבל זה יכול להתגלות רק אחר שמעמיק להביט

כי בפנימיות מלוא כל הארץ כבודו, ויכול לעבוד את השי"ת גם בכל העולם הגשמי ולהמליכו דווקא מתוך הגשמיות, למלאות את תאוות השי"ת להיות לו דירה בתחתונים, ולא רק כשהוא נטמן במערה ורק לומד תורה יומם ולילה, אלא כל תנועה ותנועה שלו יכולה להיות בדביקות השי"ת ודביקות בתורה, כשהוא מקיים בכל דרכיך דעהו.

ביאורו הנפלא של המהר"ם שיק ליישב סתירת המימרות של רשב"י

ובזה מיישב בחידוש נפלא המהר"ם שיק (מנ"ה תכ"א) את שיטת רבי שמעון בר יוחאי בחיוב מצוות תלמוד תורה, דבגמ' מנחות (דף ז"ט ע"ג) אמר ר' יוחנן אמר רשב"י אפילו לא קרא אלא קריאת שמע שחרית וערבית כבר קיים לא ימיש ספר התורה מפ"ך הוגית בו יומם ולילה [ובאור שמח מקשר זאת דרשב"י לשיטתו בגמ' סוטה (דף מ"ג ע"ג) אמר רשב"י אפילו לא קראתם אלא שמע ישראל בוקר וערב אין

כל ישראל באחדות גמורה תחת כנפי השכינה בשורש נשמות ישראל, ועל כן הדס שיש בו רמז להסתכל בפנימיות דהיינו בעיני השכל יש בו רמז לענין השלום.

ולכן אצל רשב"י מתגלה אור האחדות והאהבה והשלום בין כל ישראל על כל סוגי וגוונים היהודים וכולם מתכנסים יחד בצילו של התנא האלוקי.

ועד"ז בגמ' כתובות (דף י"ז ע"א) שבשמחת נישואין היה מרקד עם הדס, לעוררו להתקשר בפנימיות שבכל דבר בעולם הגשמי, שזה יסוד ושורש בנין הבית היהודי, מקום להשראת השכינה וגילוי אהבתו יתברך מביין שני הכרובים.

ר' שמעון גילה ע"י ההדסים שאפשר להמליך את ה' מתוך הגשמיות

ועל כן נתעורר רשב"י דוקא מראיית ההדסים לכבוד שבת קודש, כי בזה נתגלה לו שאין סתירה לעולם הגשמי לגילוי אלקותו יתברך.

היילגער רבי שמעון

אין שום מציאות בעולם חוץ מדביקות השי"ת.

ולכן שתי המימרות של רשב"י

משלימים אחד את השני, כי יהודי כזה שחי עם 'שמע ישראל...ה' אחד' בבוקר (כשמאיר לו מסד השם) ובערב (כשלא מאיר לו), הרי כל מעשיו הגשמיים במשך היום הם גם כן למען שמו באהבה, והוא דבוק בהשי"ת תמיד, הוא יכול גם לזרוע ולחרוש (אפי' כשנרץ למרוש עם האף כמ"ט גליקו"ה שזכר ג') כי הוא תמיד חי עם ה'.

אבל יהודי כזה שלא זוכר את 'ה' אחד' בבוקר ובערב, והוא חושב שבשעת זריעה הוא זורע ובשעת חרישה הוא חורש ובשעת קצירה הוא קוצר, ואינו מבין שגם כרגע הוא עובד את ה', על אדם כזה צועק רשב"י, תורה מה תהא עליה. [ועי' בזה דברים נוראים לבק"ז זי"ע בדברי חיים פ' בחוקותי ובייטב לב פ' נח, וע"ע בלב אהרן (אבות פ"ג מ"ג) דברים נפלאים ומתוקים בביאור המשנה הוי זהירין ברשות עפ"י המעשה שסיפר כק"ז רביה"ק מצאנו זי"ע (דרכי חיים אמת מצ) על ר' שמשון מווינא זצ"ל].

אתם נמסרים בידם, דבכח מצוות תלמוד תורה שמקיימים בזה זוכים להינצל מאויביהם].

וקשה דהרי בגמ' ברכות (דף ל"ה ע"ב) נחלקו ר' ישמעאל ור' שמעון בר יוחאי, דר' ישמעאל סבר שאדם צריך לנהוג כמנהגו של עולם הנהג בהם מנהג דרך ארץ ורשב"י טוען כנגדו אם אדם זורע בשעת זריעה וחורש בשעת חרישה וקוצר בשעת קצירה, תורה מה תהא עליה, והלא אם לרשב"י כבר יצא ידי חובת תלמוד תורה בקר"ש שחרית וערבית, מה הטענה של תורה מה תהא עליה, ובאמת הש"ך ביו"ד (סי' רמ"ו סק"א) גורס ר' שמעון בר יהוצדק.

אמנם המהר"ם שיק מיישב בחידוש נורא כי הכוונה בקריאת שמע, ה' אחד, היינו שאין שום מציאות חוץ מהשי"ת, וגם בתוך כל מעשינו הגשמיים הכל זה רק אלוקות, וכשיהודי מקיים ציווי השולחן ערוך בסי' רל"א לקיים בכל דרכיך דעהו בין במאכל בין במשתה בין וכו', הרי הוא דבוק כולו רק בהשי"ת, וזה הכוונה של ה' אחד,

תורה שתשתכח מישראל שנא' הנה ימים באים והשלחתי רעב וכו' לשמוע את דבר ה' וכו' יבואו רבים וישוטטו וכו', אמר רבי שמעון בן יוחאי חס ושלום שתשתכח תורה שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו.

ולכאורה צריך ביאור בדברי הגמ' וכי נחלקו חכמים ורשב"י מחלוקת במציאות, מה יהא בסוף הימים אם תשתכח התורה או לא.

ועוד, הרי הפסוק כי לא תשכח הוא מקרא מפורש בתורה וכי חכמים לא ידעוהו. [ועי' ויואל משה מאמר ג' שבועות סי' קסג].

אלא ההסבר הוא כפי שרביה"ק בליקו"מ (נפמיה) מוסיף ב' תיבות ללשון הגמ', רשב"י 'הבטיח' שלא תשתכח תורה מישראל 'על ידו', [וכמבואר כ"ז באריכות נפלא ללמו"ר הגרנד"ק שליט"א בדרכי נועם].

והיינו שבאמת לא היה כאן מחלוקת כלל, אלא בזמן שהיה בית המקדש קיים, היו כל ישראל רואים עין בעין את אהבת ה' לעמו ישראל, האהבה בערה שם, וכמבואר בתוס'

לפ"ז מובן הרמז של הבית אהרן ש'מבשרי' אותיות רשב"י

ומה נפלא לפי"ז הרמז שהביא בבית אהרן מבשרי אחזה אלו-ה, מבשרי ראשי תיבות מתורת רבי שמעון בר יוחאי, כי הגילוי של רשב"י הוא שגם בשעה שעסוק עם ה'בשר', במעשיו הגופניים והגשמיים תמיד אפשר לחיות עם הפנימיות להיות מקושר ודבוק בהשי"ת, אפילו מהבשר שלי, גם כן אחזה אלו-ה, אני תמיד רואה את השי"ת, שויתי ה' לנגדי תמיד.

ר' שמעון גילה את אור הגאולה בתוך הגלות - הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל

וביתר עומק יש לומר דהרי כל היסוד של כח הרשב"י הוא גילוי אור הגאולה בתוך הגלות, כהבטחתו, כמו שחז"ל הקדושים בגמ' **שבת** (דף קל"ח ע"ג) מספרים לנו על אסיפת חרום של חכמי ישראל לאחר חורבן בית המקדש, כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה

היילגער רבי שמעון

שעוברים על כל אחד ואחד מאתנו, ונחרדו חכמי ישראל בדאגה נוראה, הרי אין שום סיכוי שתמשיך לבעור אש האהבה והחיות בלבבות ישראל, עתידה תורה שתשתכח, יהיה מציאות של שכחה, לא יוכלו לזכור את האהבה שה' אוהב אותנו.

קס ר' שמעון פתח ואמר, אכן גם אני רואה את כל אשר עיניכם הרואות, אבל, אבל, אני לוקח על עצמי, אני מבטיח, להיכנס לעובי הקורה, ולהמשיך את אור הגאולה כבר בתוך הגלות, לגלות כזה סוד, כזה פאטענט שגם בתוך הגלות יוכלו להתענג על ה' ולהידבק באהבתו.

וב"ק מו"ר הגרי"מ שכטער שליט"א המשיל משל לזה, לקבוצת אנשים שעומדים ורואים תינוק נופל מבנין גבוה מאה קומות, נמנו וגמרו כי בודאי ימות ל"ע, קם אחד מביניהם וצעק: יחיה! המה שמעו כן תמהו, לפתע הוציא מכיסו איזה 'פאטענט' כמו רשת אויר (לופט מאטראץ) שקלט את התינוק לתוכו, והנה הוא נופל לתוכו חי ומחייך.

(צנא נמלא דף כ"א ע"א) כי מציון תצא תורה, שכשראו הכהנים אוכלים בשר היה לבם מתלהב לאהבת התורה, שלמה המלך מגדיר את בהמ"ק 'תוכו רצוף אהבה [וכפירוש האלשיך הק' שזה כל מציאות הבהמ"ק], בית ידידות משמי אש, כלשון הגמ' מנחות (דף נ"ז ע"א) יבוא ידיד בן ידיד ויבנה ידיד לידיד בחלקו של ידיד ויבואו בו ידידים, זה המקום שמשם יצאה הזעקה לעיני כל: ראו חבתכם לפני המקום, בלחם הפנים (תגיגה מ) ובכרובים מעורים זה בזה (יומא נ"ד ע"א).

יהודי היה מגיע לבהמ"ק ג' פעמים בשנה היה מתמלא אהבה ודביקות ושמחה שנתנו לו כח גם כשחוזר לעבודת השדה והתרנגולים לזכור שכל הבריאה היא מציאות של דביקות השי"ת.

ועתה לאחר החורבן התכנסו חכמי ישראל כשלעיניהם הצופיות נגלה ברוח הקודש כל מסכת הצרות והתלאות שיעברו על ישראל עד אייר תשפ"ה, אינקוויזיציה, נאציזם, קומוניזם, ציוניזם, טכנולזיס, וכל יסורי הנפש והנסיונות הנוראים

והנוראים וליקטם מתוך האשפתות - והלימוד מכאן לאורות הקדושים [המחשבות דיבורים ומעשים שלנו] המתגוללים אצל ערבי, עובד אדמה, בשמים ותבלינים, אשפתות, - שיש לכל אחד מאתנו במוח, והצדיקים מאירים לנו הרחמנות של השי"ת לאוספם וללקט מתוכם הייליגע שטיקלעך זוהר הקדוש...],

והסביר הרמ"ק כי כיון שכשיש גילוי של זוהר הקדוש זה כבר לא נחשב גלות, ועיקר גזירת הגלות היה לאלף שנה יומו של הקב"ה (פרקד"א פכ"ז וכו"ה"ק שמות י"ז ע"ג), לכן היה צריך להיות טמון עד אלף שנה מהגלות, כי ברגע שנתגלה אור הזוה"ק אין מציאות של גלות ומאיר אור הגאולה.

"בספרא דא יפקון מן גלותא" | ללמוד אף בלא הבנה | תיקון לעוונות חמורים

כמו שמפורש בזוה"ק בצורה הכי ברורה ששייך, כי בכח

כך רשב"י לא התווכח עם חכמי ישראל על עוצם הסכנה אלא הבטיח כי הוא לוקח על עצמו לגלות לנו את אור האהבה שלא נשכח את התורה האמיתית שבערה בבית המקדש.

אור הגאולה של ר' שמעון הוא הזוהר הק' | וההסבר לכך שהזוהר שהיה טמון קרוב לאלף שנה

וכל זאת, איככה? על ידי גילוי הזוהר הקדוש, בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי.

וכבר העיד הרמ"ק (אור יקר מיקו"ז ע"ה ס' א') כי זו הסיבה שהזוה"ק היה צפון וטמון ונעלם מעין כל חי כמעט תשע מאות שנה, ונדפס לראשונה רק בסביבות שנת שי"ח בהשתדלות רבי משה דיליאון [אחר מעשה נורא שמצא הגוילין הקדושים מתגוללים באשפה שהשתמש בהם סוחר תבלינים ובשמים ערבי עובד אדמה, ורץ לגאול ולאסוף הגוילים הקדושים

היה נכשל בעוונות החמורים ביותר בתורה, ולאחר שזכה לעשות תשובה שלחני לבקש תיקון ממו"ר הגרי"מ שכטער שליט"א, וענה: שילמוד הרבה זוהר הקדוש אפילו בלי הבנה זה תיקון הנשמה הגדול ביותר ששייך. [ובאמת מפורש כן בשבחי האריז"ל שנתן תיקון לבעל תשובה לגרוס זוהר הקדוש בכל יום].

אבל לא רק הלימוד בזוהר הקדוש, אלא יש כאן רעיון ויסוד עמוק שבזכות הדביקות והגילוי של אור הזוהר הקדוש אפשר לחיות כבר היום באור של גאולה ושמחה.

ביאור המאמר "מאן פני האדון דא רשב"י"

ולפי זה מובן בפשטות הלשון הנורא של הזוה"ק בפרשת בא (דף ל"ז ע"ג) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלוקיך מאן פני האדון דא רשב"י, וכולם השתוממו על זה, [הגם שמצאנו כעין סגנון זה כמה פעמים בזוה"ק כגון בפרשת בלק (דף לא ע"ג) כשרפב"י נשק

הדביקות בספר הזוהר הקדוש יוצאים מכל חבלי המשיח ויסורי הגלו..

ואפשר כבר היום לחיות באור של גאולה ותענוג ודביקות, כפי שמבואר בלשון הזוה"ק הידוע בפרשת נשא (קכ"ד ע"ג) כשנשמת משה רבינו נתגלתה במתיבתא דרשב"י וכה אמר: בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר וכו', ובגין דעתידין למיטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון מן גלותא ברחמי, עכל"ק של משה רבינו!!!

והדברים מפורשים שם שאין הכוונה רק שבזכות עיון הזוה"ק תתקרב הגאולה, כי באמת נתגלה ע"י צדיקי הדורות כי הגאולה תבוא בזכות ריבוי גירסת הזוהר הקדוש, ואפילו בלא הבנה כמש"כ הרמ"ק והחיד"א ועוד הרבה צדיקים והעתיקים מו"ר הגרבי"ש שליט"א בהילולא דרשב"י.

ועובדא ידענא ביהודי יר"ש בארה"ב שבמשך יותר מארבעים שנה

לימוד "נגלות התורה" בזמן הגלות, ו"נסתרות התורה" בזמן הגאולה, אבל רשב"י הזריח אור הגאולה בלימוד נסתרות התורה בתוך הגלות

וביתר העמקה יש להסביר בזה, כי בעצם אור נגלות התורה שייך לזמן הגלות, ואור נסתרות התורה שייך לעתיד לבוא, כמש"כ מהרח"ו בהרחבה בהקדמת עץ חיים ובמאמר פסיעותיו של אברהם אבינו.

והענין בזה כי בזמן הגלות המצב שלנו עם הקב"ה הוא בגדר של ארוסה [ביחס] לזמן הגאולה שיהיה קירוב של נישואין, ומקרא מלא דיבר הכתוב בהושע ביום ההוא תקראי לי אישי, ורש"י בכתובות (דף ע"א ע"ב) הסביר לשון אישות ונישואין, וכאשה שנשואה כבר שליכה גס בו, [והחיד"א בפני דוד עה"פ בשיר השירים הביאני אל בית היין, ר"ת אותיות אהב"ה, דזה היה בראשונה נרמז בראש התיבות, דבמתן תורה היה בחינת

לרשב"י אמר פי ה' נשיקנא, וכן בזה"ק פרשת אחרי (דף עט ע"ב) כשראו החברים את רשב"י רצו אחריו ואמרו אחרי ה' ילכו].

אבל באמת מובן היטב כי הגילוי שהיה בזמן בהמ"ק ג' פעמים בשנה יראה כל זכורך, מלשון זכרון, זה נמצא כהיום אצל רשב"י, שהוא הבטיח כי לא תשכח ומעורר הזכרון בלבנו לזכור את האהבה ולחיות חיים של גאולה.

והגילוי הזה של רשב"י הוא אור הגאולה, שמשם נמשך ומתחיל ומשתלשל אור האר"י הק' [כמבואר בדברי האר"י הק' בשער הפסוקים דניאל שבשנת ש"ל (גילוי האר"י עם מהמ"ו) הוא 'בעתה'].

ומשם ממשיך אור הבעש"ט הק' שגילה לו משיח לכשיפוצו מעינותיך חוצה ויוכלו לעשות יחודים ועליות כמותך, וכמבואר בדגל מחנה אפרים (פרשת נשלח), והיינו שכל נקודה שמתבהר אצלה אדם עוד נקודה של בעש"ט ושל מגיד וכו', הרי מאיר בנפשו אור הגאולה..

מציאות הגלות הוא שאנו נחשבים כזקוקה ליבום כמפורש בגמ' יבמות (קג ע"ג) [אמר ליה ההוא מינא לר"ג עמא דחלץ ליה מריה מיניה דכתיב בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את ה' ולא ימצאו חלץ מהם אמר ליה שוטה מי כתיב חלץ להם חלץ מהם כתיב ואילו יבמה דחלצו לה אחין מידי מששא אית ביה], נמצא שהמין שמסתכל בחיצוניות רואה אותנו כלאחר חליצה.

ובפשטן של דברים אנו במצב של זקוקה ליבום, אבל בפנימיות הדברים שגילה רשב"י הרי זיקה ככנוסה, ואנו יכולים לחיות בדביקות היחוד דלעתיד כבר היום.

וכפי שנתבאר, דרשב"י גילה שגם כיום לפני היחוד דלעתיד שיכניסנו הבוית"ש תחת כנפיו ביחודא שלים, כבר מעתה שאנו זקוקים אליו בזיקה שלימה [והוא אסור באזיקים] הרי אנו נחשבים ככנוסה, ומאיר עלינו אור הגאולה גם כיום. [וכל העומד ליפדות, לזרוק, לישרף וכו' כי נחשב כבר

אהבה וקירוב, אבל לעתיד לבוא, בסופי תיבות, תיבת תלי"ן, בחינת יחוד ממש].

וכ"ק אדמו"ר הצמח צדק באור תורה (פלטת ימיו) הרחיב בזה עפי"ד האר"י הק' דבימות החול לימוד ההלכה, הריעו ליה' כל ה'ארץ, ובשבת קבלה, ה'שתחוו ליה' ב'הדרת קודש, דלעתיד לבוא ביום שכולו שבת מאיר אור נסתרות התורה.

זוה הוא רב חיליה של אדונינו התנא האלוקי רשב"י שנכנס לעובי הקורה ולקח על עצמו את ההבטחה כי לא תשכח, להמשיך את אור הגאולה בתוך עומק הגלות, לגלות נסתרי התורה כבר היום ולהמשיך אור הגאולה, שנוכל להתענג באהבת ה' ודביקותו כבר היום.

ר' שמעון לשיטתו ד'זיקה ככנוסה' | אור הגאולה מאיר עלינו גם היום בתוך הגלות

כי בזה רשב"י לשיטתו, בגמ' יבמות (ט) דזיקה ככנוסה, - והרי כל

רשב"י בפתיחת האידרא רבא בזוה"ק
פרשת נשא (דף קכ"ט ע"ב), תמן הוי יאות
 למידחל אנן בחביבותא תליא
 מילתא, שנא' ואהבת את ה', מאהבת
 ה' אתכם, אהבתי אתכם אמר ה' !!!
 עד היום היה העבודה מיראה, אנו
 אצלנו הכל תלוי באהבה
 וחביבות !!! רק אהבה !!!.

רשב"י הוא זה שעומד וזועק את
 זעקת האהבה בכל מקום
 ובכל זמן ובכל אדם, בגמ' (מגלה כ"ט
 ע"ג) אמר רשב"י בא וראה כמה
 חביבין ישראל בכל מקום שגלו
 שכינה גלתה עמהם, ה' אומר איני
 יכול בלעדיכם ! בזוה"ק פ' שמות (דף
 ט"ג ע"ג) אם היו בני אדם יודעים כמה
 ה' אוהב אותם היו שואגים כאריות,
 אילו ידעי בני נשא רחמיותא דרחים
 לון קב"ה הוי שאגין ככפיריא.

עבודת ה' מאהבה מביאה את האדם
 לחיות ושמחה, העצבות
 נחשבת מיתה כמש"כ המהר"ל (פ'
 נרשית) כשנכשל אדם הראשון בעץ
 הדעת אמר לו הקב"ה ביום אכלך
 ממנו מות תמות, והנה הלא רק
 לאחר שבע מאות שנה נפטר בפועל,

מעתה שאנו פדויים ועומדים ונשרף
 כל הרע ומאיר אור הגאולה כיום].

ביאור שמחת ל"ג בעומר ש"פסקו מלמות"

ובזה יובן תמיהת הפוסקים על יום
 השמחה של ל"ג בעומר
 שכתב הרמ"א (סי' תנ"ג ס"ג) בהסבר
 השמחה כי ביום זה פסקו תלמידי ר'
 עקיבא למות.

והפרי חדש (ס"ט) הקשה עליו וכי
 לשמחה מה זו עושה הרי
 מתו כולם כלשון הגמ' (כתובות ס"ג ע"ג)
 ולא נותר כבר מי שימות, וא"כ מה
 שייך לשמוח בזה [ועי' בשו"ת שם
 אריה (ל"ח ס' י"ד) שיצא בחידוש
 עצום, וע"ע בשו"ת הר המור
 למהר"ם בנט (ס' ז)].

תלמידי ר"ע עסקו בעבודת ה' ביראה, רשב"י גילה עבודת ה' בשמחה ואהבה

אכן יש לומר בדרך רמז כי הלא
 תלמידי ר' עקיבא הלכו בדרך
 עבודת ה' מיראה, וכפי שזועק

צדיקים וגאונים וישנם גם טהורים ופרושים אולם אני נוסע לרבי ששם אני מקבל א לעבעדיגע טהרה ופרישות, מלא אור וחיות ואהבה.

לעבוד את ה' עם חיות 'פרישקייט'

רשב"י גילה לנו את אור האהבה של הגאולה, לעבוד את ה' בחיות, מיט א פרישקייט, וחי בהם, [זה פלאי מאד של'פרישקייט' לא רצו לתרגם ללשון הקודש כדי שנבין גם אנחנו בשפה שלנו... וארבעת מספרי הצדיקים מביאים בספה"ק את פירוש הפסוק "וחי בהם" לעבוד את ה' בשמחה וחיות 'מה שקורים בלשון אשכנז פריש', בשל"ה הק' פ' אחרי וחי בהם (על יסוד דברי רש"י נרכות 77 נא ע"ב פרישק"א בלע"ו), תולדות יעקב יוסף (פ' נח ופ' אמור אבר ח), **התם סופר** (פ' לו למען תחיון), **לקו"ה** (בשר במלכ יד).

ומהראוי לציין לחידוש נורא של החת"ס בפ' אחרי עה"פ ועשיתם את מצוותי וחי בהם אני ה', ובפסוק שקודם לו כתיב אני ה' אלוֹקֵיכֶם, כי כשמקיים המצוות

אלא כיון שמאותו יום התחיל 'בעצבון תאכלנה', הרי שהעצבות היא תחילת המיתה ומה לי קטלה כולה מה לי קטלה פלגא.

וסיפור נחמד שמעתי ממו"ר הגרימ"ש שליט"א ששמע מרבו הנתיבות שלום מסלאנים זצ"ל מעשה באיש חסיד נשגב בירושלים הרה"צ רבי מרדכי לידער זצ"ל שכונה בשם 'רבי מאטקע', כשנכנס אל הגאון רבי שמואל סאלאנט זי"ע לבקש ברכת פרידה טרם נסיעתו מעיה"ק ירושלים לסלאנים להסתופף בצל היסוד העבודה, שאלו, וכי בעיה"ק ירושלים של מעלה, אין בנמצא גאונים או צדיקים, השיב לו רבי מאטקע, בדברי המשנה בסוטה (77 מט ע"א) משמת ר' גמליאל בטל כבוד התורה ומתה טהורה ופרישות, דלכאורה תמוה שינוי הלשון 'מתה' טהרה ופרישות, ומדוע שינה התנא משאר הדברים המנויים שם במשנה שנקט הלשון 'בטל', אלא שיש לומר שאכן עדיין היתה טהרה ופרישות רק שהיתה מתה ללא אור וחיות, והנה כי כן הגם שאכן נמצאים בארה"ק

**הגילוי והסוד של ר' שמעון:
אנן בחביבותא תליא מילתא |**

ואפשר לרמז בזה בתפילת ש"ק וטהר לבנו לעבדך באמת, לבנ"ו ר"ת ל'פניו נ'עבוד ב'יראה ו'פחד. באמ"ת ר"ת א'נן ב'חביבותא ת'ליא מ'ילתא, שאנו מתחננים לפני השי"ת שיאיר לנו אור אהבתו להיטהר מהפחד ולהיכנס לאהבה וחביבותא.

וזה היה הגילוי של רשב"י אנן בחביבותא, להכניס בלבנו אור האהבה שנתאהב עם השי"ת תמיד גם היום בכל רגע ורגע ובכל מה שעובר עלינו.

**"ארחמך ה' חזקי": טאטע
זיסער! איך האב דיר ליב!**

ואפשר לרמז בזה כי בעוד שיש הרבה פסוקים בתנ"ך שהשי"ת צועק אלינו: אהבתי אתכם. אבל פסוק יחיד בתנ"ך יש בו אנו אומרים מפורש: טאטע זיסער! איך האב דיר ליב!, רבונו של עולם אני אוהב אותך, והוא בתהלים (פיק

בחיות ושמחה הרי הוא מתעלה לדרגת צדיק גוזר בבחינת מי מושל בי לכן לא נאמר אלוקיכם, נורא].

**עיקר השמחה ביום ל"ג בעומר
הוא יום המתקת הדינים**

ומכיון שכן, עיקר השמחה ביום ל"ג בעומר, יום המתקת הדינים (כמ"ט האר"י הק' ונקדושת לוי ועזרת ישראל פ' י"א) היא על שפסקה עבודת ה' להיות 'מתה טהרה', פסקו למות, נתגלה דרך חדש בעבודת ה' מאהבה, שזה עיקר העבודה שהשי"ת מצפה לנו באהבה בעיקבתא דמשיחא.

וכמו שגילה הרבי ר' זושא זי"ע כמו שהביא בשמו הרבי מלובלין זי"ע (זכרון זאת פ' ואמתקן) בהסבר הגמ' (סוטה מט ע"ג) בעיקבתא דמשיחא יראי חטא ימאסו, שיהיה אז עיקר לעבוד אותו יתברך מאהבה ומדרגת יראי חטא ימאסו, והרי כל הגאולה תלויה בעבודת ה' מאהבה כמו שגילה האור החיים הקדוש (פרשת צהר).

היילגער רבי שמעון

מכיר אותי (שמעתי היום ט"ז אייר תשפ"ה מפי מו"ר הגרי"מ ש שליט"א)

וכל זאת המשיך רשב"י בחידוש הגדול שהבטיח כי לא תשכח מפי זרעו, להמשיך אור הגאולה גם בזמן הגלות, וכפי שאמר בעל התניא זי"ע כי לצדיקים שבדרגת רשב"י לא היה כלל חורבן אלא בהמ"ק קיים ועומד (הונא נפלא הרימון לרבי הלל מפאריטש פ' דגריס), והוא זה שהמשיך לנו את האור שנוכל גם אנחנו לזכות לחיות חיי אהבה כמו בבית המקדש.

וזו היא השמחה שביום זה 'פסקו למות', מפסיקים להיות עובדי ה' באופן של 'מתה טהרה', מתחילים לחיות, פרישק"א בלע"ז, לעבוד את ה' באהבה ובשמחה.

**ר' שמעון הוא צדיק חי! |
הרמו בשמו הקדוש**

כי זה כל הענין של רשב"י, אנו נוסעים לאיש צדיק חי, א לעבעדיגער רבי, כמו שצועק בזוה"ק פ' אחרי (דף ע"א ע"ב) על ר' ייסא ששאל איך אפשר להתפלל על קברי

(ט) ויאמר ארחמך ה' חזקי, [וברמב"ן (פרשת חיי שרה) פירש בזה לשון הפסוק ברוגז רחם תזכור שהכוונה לדוד המלך שאמר לפני השי"ת אני אוהב אותך, ארחמך ה', והוא מבהיל כי זה תכלית רום המעלה של דוד המלך (כמו ברוגז עקדה דילמק) שאמר ה' אני אוהב אותך !!].

ויש לרמז כי ראשי תיבות ויאמר ארחמך ה' חזקי הוא יוחא"י, כי על ידי זרעו של יוחאי הכניס השי"ת בעולם את האור שכל יהודי יכול להסתובב ביום ובלילה בביתו בלכתו ובמיטתו ולזעוק בלבו: ה' אני אוהב אותך !!!

ומסופר על הרבי ר' ברוך ממועז'בוז' זי"ע (אורי ישראל) כשאמר תהלים והגיע לפסוק ארחמך ה' חזקי, התלהב מאד ואמר רבש"ע איך האב דיר אזוי ליב ולא היה יכול להמשיך הלאה [והלא נודע ההתקשרות הגדולה של הרבי ר' ברוך לרשב"י ותורתו הקדושה שכל שנה בל"ג בעומר בסיום הזוה"ק אמר ר' שמעון אני מכיר אותך ואתה

**הסוד הקדוש של הרה"ק רבי
צבי הירש מרימנוב על יום ל"ג
בעומר | לחיות בשמחה ובאור
| אהבה שקדמה לבריאה**

ובדרך זו ישכון אור להבין דברי חכמים וחידותם בגילוי סודו של ל"ג בעומר מש"כ בסה"ק בארות המים (פרשת אמור) כי הרה"ק הרבי ר' צבי הירש מרימנוב זי"ע אמר תורה על הפסוק לנפש לא יטמא בעמיו וזל"ק, דהגם שהגחלים נכבו לא יתיימש את עצמו לטמאות הנפש חלילה, כי התשובה מועלת, ובזה גילה סודו של ספירת ל"ג בעומר, עכל"ק.

ודיבור זה כבר מובא לבק"ו זי"ע
בדברי חיים זי"ע (פ' אמור)
בשם רבי יוסל' מטארניגראד זי"ע,
עמיו מלשון גחלים עוממות, אעפ"כ
אל יתיימש ויטמא נפשו אלא ישוב
אל ה' כי אין יאוש בעולם כלל.

ושמעתי מפ"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א
מפשעווארסק בשם אביו
הק' זי"ע שהתלהב וזעק רביה"ק
מצאנו זי"ע ואמר הער וואס תורה

צדיקים הרי ודורש אל המתים כתיב,
וקמהדר ליה, עוד לא טעמת את
טעם הכנף של צפור הגן עדן, עד
כען לא חמיתא גדפא דצפרא דעדן,
הרי הצדיק הוא חי, ולא נקרא דורש
אל המתים [ידוע בזה דברי הבאר
היטב (נסי' תקפ"ה) ושו"ת מנחת אלעזר
(ח"א סי' סא)].

ובפרט אצל רשב"י שכשמו כן הוא
בר יוחאי [בר יוחאי אותיות
אבר חי, וי"ו יסוד], וראיה לזה מגמ'
ע"ו (דף ס' ע"ב) שאמר רב אדא בר
אהבה ינוחו לו ברכות על ראשו של
רשב"י [שהתיר יין במידה עי"ש],
והעיר הרש"ש הרי לשון זה לא שייך
אלא בצדיק שעודו חי בעלמא הדין,
אלא מכאן שרשב"י עדיין חי וקיים
עמנו, קרויים חיים, ואף ההתייחסות
אליו הוא כצדיק חי.

רשב"י חי בלבו של כל אחד מאתנו,
וכפי גודל השמחה ברשב"י
כן זוכים להתקשרות עם רשב"י
כמ"ש ראבר"ג זי"ע [ועי' ליקו"ה ר"ח
ו' שרשב"י תיקן תיקון האהבה].

במנשה מלך יהודה שחתר לו הקב"ה חתירה מתחת כסא כבודו כי רחמי ה' הם בלתי גבול.

ורשב"י ממשיך עלינו אור הגאולה להתבונן עתה עוד בגלותי לגאלני, לחיות גאולה, בכח הפנימיות שהיא הקובעת, להרגיש שכל העומד לפדות כפדוי, ואנו פדויים ועומדים שמחים ודבקים באהבתו ית"ש, וזה סודו של ל"ג בעומר לפסוק מלמות ולהתייאש ולהיטמא כשנמצאים במצב של גחלים עוממות שנכבו הגחלים, אלא לחיות בשמחה וחיות ואור ואש תמיד תוקד על מזבח האהבה לא תכבה.

רשב"י מעורר את האהבה שקדמה לבריאה, האהבה שבדעת דתורה ל"ג בליקו"מ (ל"ג), שהיא האהבה שלמעלה מטעם ודעת, כל' **התניא** פי"ח (מ"ט), האהבה הזאת ששום דבר שבעולם אינו יכול לפוגמה או לטשטשה כי היא קודם הבריאה.

איז, אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה אפילו אחר שנכשל בעבירה חמורה ביותר א הארבע עבירה א הארבע עבירה זאל פלאקערן אהבה צום אייבערשטן [ועי' אמרי יעקב משפטים באריכות], ושמעתי מהרה"צ ר' מאיר נתן שליט"א עוד בזה בשם דודו מהר"ב מספינקא שליט"א ואכמ"ל.

ולכאורה איך נוכל למצוא בזה רמז לסודו של ספירת ל"ג בעומר להחיות נפשותינו, ומה כוונת הרבי ר' הערש זי"ע.

אמנם כאשר נתבונן באור שורש קדושת הרשב"י שפתח עיננו לראות פנימיות הקדושה והטוב שבכל דבר שבעולם, וגם להתבונן בנקודת הפנימיות של הנקודה הטובה שלי, הדסים, עיני השכל, אסא ביני חילפא, זה סודו של ל"ג בעומר, כי רשב"י מעורר עלינו רחמי ה' מאין סוף, שכל יהודי בכל מצב שבעולם עדיין השי"ת אוהב אותו ומצפה לו, וכלשונו של רשב"י בעצמו בגמ' (סנהדרין דף ק"ט ע"א)

וקדוש, חלק אלו-ה ממעל, אהוב ונחמד ומתוק, ולכן שורפים הבגדים לרמז שעתה אנו מתחדשים ושורפים כל הרע שהוא רק בחיצוניות שלנו, ואנו מקבלים ביום זה את הכח שרשב"י מאיר לנו להסתכל בפנימיות ובשכל של כל דבר ולהידבק בנקודת החיות האלוקית לראות רק את הטוב, לחיות אהבה ולשמוח בגאולה, היום.

ביאור המעשה של המג"א

בשם השער הכוונות | מעשה

מבהיל מהחיד"א | ישוב

סתירת המעשיות

ובזה מובן המעשה הפלאי והמבהיל שמובא בשער הכוונות ברבינו אברהם הלוי, והובא במגן אברהם (מ"ג סק"ג) [המג"א אינו מעשה ביכל', וכשהוא מביא מעשה...] שבעת הריקודין קדישין של האר"י הק' יחד עם החבריא בשמחת הרשב"י במירון, באותו חצר בו אנו זוכים להכניס את הגוף שלנו בחסד ה', באותם ד' אמות, נתגלה אליו רשב"י בכבודו ובעצמו בקפידה

החידוש של הגאון מקוטנא |

טעם שריפת הבגדים כי

העיקר הוא הפנימיות

וכפי שחידש לפי זה הגאון מקוטנא בספרו ישועות מלכו (על הרמב"ם דף עו ע"ב) ליישב טענת החתם סופר (יו"ד סי' ל"ג) הידועה נגד מנהג שריפת הבגדים.

כי הרי כל ענין הבגדים בא לעולם רק אחר חטא אדם הראשון שעשה לו השי"ת כתנות עור-אור, ורשב"י קידש וזיכך עצמו בלימוד במערה ללא בגדים, הוי משלהי מנייהו (שם לג ע"ב), כי הגיע לזיכוך של קודם החטא.

ועל כן בכל שנה ושנה ממשיך עלינו רשב"י הקדוש ביום שמחתו בל"ג בעומר גילוי אהבה שקודם החטא ואהבה שקדמה לבריאה, ולכן זורקים ושורפים הבגדים, כי אנו מגלים בזה דעתנו כי כל החסרונות והירידות שנתרחקנו ושכחנו אהבת ה' אלינו, היא רק כבגדים החיצוניים שלי, כי בפנימיות נפשי הנני נקי וטהור

ביום ל"ג בעומר, ומיד רץ לקרוע הפסק דין, ולמחרת כשהגיעו חברי הבי"ד, הסביר להם שרצונו של רשב"י שכולם ישמחו עמו, בלי טענות על אף אחד. [ודבר זה נשנה בשנת תרע"א לאחר המפולת כשראו שיש פירצות בגדרי הצניעות ותיקנו שלא יעלו נשים למירון, ואותו צדיק וקדוש רבי ישראל קארדונער זי"ע שבקדושתו הכריז דבר התקנה לא השלים שנתו כמובא בימי שמואל].

וצריך להבין שאם הבי"ד דצפת באו לכלל החלטה לבטל ההילולא מסתמא היו שם עבירות יותר חמורות מאמירת נחם... ועל הכל מאריך רשב"י אפו, וסובל הכל, ואם כן מדוע איפוא יצא הקצף על אותו צדיק באמירת נחם.

עיקר ההתקשרות לר' שמועזן
לשמוח בגילוי אור האהבה
ופנימיות התורה

חלילה וחס אין לנו השגה ברבי אברהם ובאמירת נחם שלו, אבל בדרך אפשר להאיר נפשנו בהתקשרות לרשב"י, י"ל דכיון שכל

עצומה על תלמידו רבי אברהם הלוי, ומה היה פשעו? כי לגודל צדקתו וקדושתו וגעגועיו לאוקמא שכונתא מעפרא היה בכל יום אומר תפלת נחם שאומרים בתשעה באב, והנה כי כן גם כאן במירון בל"ג בעומר אמר נחם כדרכו בקודש, ורשב"י הקפיד עליו מאד, ואף הענישו בעונש חמור בהסתלקות בנו רח"ל.

ובפשטות איך זה יסתדר עם מעשה אחר ששמעתי מזקיני עמוד ההוראה הגה"צ רבי משה הברשטאם זצוק"ל שראה מעשה בכת"ק של החיד"א, שבזמן מרן הבית יוסף רצו לבטל ההילולא דרשב"י וכתבו הבית דין צדק דצפת עיה"ק כתב לבטל ההילולא, וכמנהגם שם, לא לחתום רק למחרת [אחר ההתבודדות של פארטאגס וישוב הדעת...] ויהי באמצע הלילה והנה הרשב"י במלוא הדרו נתגלה להב"י הקדוש בטענות חמורות: היתכן כי באת לבטל את שמחתי? ומה לך מהם? ואמר לו שתבוא מגפה גדולה בעבור זאה ההסכמה שהסכימו ביניהם לבטל המחול

מענדל'י מוויטעבסק זי"ע ובתפילת ל"ג בעומר (ל"ט ט"ז מ"ז) היא לשמוח בשמחה הגדולה שה' נתן לנו רבי כזה, אוהב נאמן כזה, שמוסר נפשו להכניס בנו אור הגאולה ואור האהבה, שנוכל לחיות באהבת ה' גם בהיום בגלות, לבוא ולשמוח בשמחתו, בשמחת השכינה הקדושה, וכל שאר הישועות והברכות וההשפעות של יגיעת התורה וידיעת התורה ודביקות התורה בנגלה ובנסתר ותפלה ומידות טובות, בני חיי ומזוני, רפואות וישועות, הכל ממילא יבואו כידוע מספה"ק כי בהילולא הוא בחינת חתונה שהצדיק מחלק מתנות לכל השמחים עמו ומתקשרים באהבתו, ובפרט רבי שמעון שכידוע מרבי שלמ'קה זוילע'ר זי"ע עומד על ציונו ומברך את כל אחד ואחד.

סודו של ר' שמעון להתחדש
בנקודת האהבה ועי"ז זוכים
לכל הישועות | ביאור
המעשה בצידון

אבל על כולנה צריכים אנו לקחת את סוד ר' שמעון בעצמו,

נקודת הגילוי שעליה מסר רשב"י נפשו היתה להמשיך את אור הגאולה בתוך הגלות.

וזה טעם כל השמחה וההילולא דרשב"י כי אנו מגיעים לשמוח בשמחת גילוי פנימיות התורה, גילוי אור האהבה, אם כן הרי מאיר כאן עתה בית המקדש.

ואם כן כשאתה בא כאן במירון ביום ל"ג בעומר ואומר נחם, הרי לא הבנת את יסוד כל הסוגיא..., וכביכול אתה מפריע לי להמשיך שפע חדש של אור הגאולה שמתגלה מחדש כל שנה בל"ג בעומר.

כי כל העבודה בשמחת ל"ג בעומר במירון, הרי ייסדה האר"י הק', והוא בדבריו הקדושים כותב ג' דברים שצריך לעשות במירון א' אוכלים ב' שותים ג' ושמחים !!!.

כל העבודה שלנו בל"ג בעומר במירון [ובכל מקום, כי בודאי קדושת הצדיק מתפשטת לכל העולם כולו כמפורש בזה"ק (פ' אחרי דף ע"א ע"ב) כלהו עלמין, וכפי שמדייק התניא במכתבו לאחר הסתלקות הרבי ר'

ולמה אם כן הוצרך כל המעשה של הסעודה, הרי מיד כשבאו אליו בראשונה למה לא התפלל ויוושעו.

אלא אולי אפשר לומר כי כדי לקבל את הישועה מהצדיק צריכים להתקשר לנקודת הצדיק ושורש הגילוי שלו, והנה זוג זה שהגיעו שבורים ורצוצים ללא רוח חיים של חיות ושמחה (ממה טהרה) איך יוכל הצדיק שכל ענינו גילוי האהבה, להמשיך להם ישועה, לכן העיר לבם בחינגא דסעודה לעורר אצלם נקודת האהבה, ורק עתה (פסקו למוט) שיצאו מהעצבות, והתחדשו בנקודת האהבה, עתה יוכל הצדיק להמשיך להם ישועה.

הכנה לקראת העלי' למירון | לצעוק רבי ש-מ-ע-ו-ן!

ובכן, נבוא אל המלך, לשוב ולשמוח ביום שמחתו, לקיים מצוות האר"י הק', לעשות אותו יום משתה ושמחה (פרע"ט), להיות אוכלים ושותים ושמחים (טעפ"ט), להתחדש ולהתעורר באהבת רשב"י שצועק לכל אחד מאתנו: אנן

לבוא ולהתקשר ולשמוח בשמחת התנא הקדוש בעצמו ומהותו, וכמו שידוע המעשה דצידון המבוא במדרש שיר השירים (פ"ב) מעשה בצידון בזוג שלא זכו להיפקד בזרע עשר שנים ובאו אל התנא רשב"י כי הסכימו ביניהם להתגרש, אמר להם התנא כשם שבקידושין עשיתם סעודה כן גם עתה, ושמעו לדבריו ועשו סעודה גדולה, ובעת טוב לב הבעל ביין אמר לאשתו טלי כל חפץ טוב שאת חושקת, והיא השקתהו יין הרבה וכאשר נרדם בשכרותו רמזה לעבדיה ונשאוהו לבית אביה, ויהי כאשר פג יינו והקיץ משנתו תמה ואמר לאשתו מה אני עושה כאן הרי הוסכם בינינו להיפרד, ותאמר לו, הלא אתה אמרת לי טול כל חפץ טוב, אין לי חפץ טוב יותר ממך, ונתעורר ביניהם אהבה חדשה חזרו ובאו לפני רשב"י והתפלל עליהם ונפקדו בבן, [ועי' בשו"ת הרי"ם מגור (אהע"ו סי' לו) שכתב כן אל זקנינו הקדוש מצאנו זי"ע].

והלא מעשה זה אומר דרשני, הרי הישועה באה בפועל מכח התפילה שהתפלל עליהם רשב"י,

[יש לציין למש"כ בשער הגלגולים
שהאר"י הק' ציווה לתלמידו
מהרח"ו כשמשתטח בציון רבי
עקיבא יאמר עשר פעמים עקיבא
בן יוסף ובכך יתקשר לשורש
נשמתו הקדושה],

וכאשר יאר ה' פניו אלינו להגיענו
ששים ושמחים קדם מלכא
קדישא, אל התנא הקדוש, אף אנו
נאמר ונצעק: אין לי חפץ טוב אלא
אתה!!! אותך חפצתי, אותך
רציתי, התנא הקדוש רשב"י, אתה
החפץ הכי טוב ומתוק וחשוק מכל
ההר הקדוש הזה אשר השכינה
הקדושה ופמליא של מעלה שורים
כאן, כך בחרתי, להיכלל כך,
להתקשר עמך, להיות כלי מוכן
להמשיך לשנת תשפ"ו את השפעת
אור הגאולה ואור האהבה שרשב"י
מאיר לכל העולם, ונזכה לחיות חיי
עולם בקדושת רבינו, ולשמוח
בשמחת אהבתינו.

בחיבתא תליא!!! ולחיות חיים
של גאולה, חיים של אהבה, לעורר
בלב אהבה לרשב"י.

וכפי שמרגלא בפ"ק של מו"ר
הגרי"מ שליט"א בכל שנה,
וגם היום (ט"ז אייר תשפ"ה כשהייתי אלו יחד
עם אאמו"ר הגה"צ גא"ד רמת שלמה שליט"א)
שמענוה מפ"ק, שתיאר את הגיעו
של חכם ספרדי מחכמי דמשק
למירון ממרחקים, וכאשר הגיע על
יד הציון עמד וצעק: ר-ב-י
ש-מ-ע-ו-ן!!! ר-ב-י ש-מ-ע-ו-ן!!!
ר-ב-י ש-מ-ע-ו-ן!!! בלב בוער
והומה מגעוגעים ואהבה ותשוקה
לתנא האלוקי.

אחר שעמד כך כמה שעות, הטה רבי
הערש לייב ליפל אזנו לשמוע
מה תהא בקשתו מהתנא האלוקי, לא
ביקש מאומה, כי אם המשיך ללהט
באש תשוקת אהבת רשב"י בשאגות:
רבי שמעון, עד אשר פנה והלך
לדרכו, הוי אומר, אנו מגיעים
להתקשר באהבת רבי שמעון.

פיוטים לל"ג בעומר

בר יוחאי

בר יוחאי, נמשחת אשך, שמן ששון מתברך:

בר יוחאי, שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ נור
הקדש, חבוש על ראשך פארך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, מושב טוב ישבת, יום נסת, יום אשר ברכת, במערת צורים
שעמדת, שם קנית הודך והדרך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, עצי שמים עומדים, למודי יי הם לומדים, אור מפלא אור
היקוד הם יוקדים, הלא המה ירוך מורך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, ולשדה תפוחים, עלית ללקוט בו מרקחים, סוד תורה
בציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, נאזרת בגבורה, ובמלחמת איש דת השערה, וחרב הוצאת
מתערה, שלפת נגד צורריך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, למקום אבני שיש, הגעת לפני אריה ליש, גם גלת פותרת
על עיש, תשורי ומי ישורך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות סוד
חמישים, קשרת קשרי שי"ן קשריך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, יו"ד חכמה קדומה, השקפת לכבודו פנימה, ל"ב נתיבות
ראשית תרומה, את פרוב ממשה זיו, אורך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, אור מפלא רום מעלה, יראת מלהביט פי רב לה, תעלומה
ואזן קורא לה, נמת עין לא תשורך:
בר יוחאי...

בר יוחאי, אשרי יולדתך, אשרי העם הם לומדך, ואשרי העומדים על
סודך, לבושי חשן תמיד ואורריך:
בר יוחאי...

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר-יֹחָאִי:

אִישׁ אֱלֹקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתִהוּ, לֵב חָכְם יִשְׁפִּיל פִּיהוּ,
אָדוֹנֵנוּ בֶר יֹחָאִי:
וְאָמַרְתֶּם

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיּוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאוֹר גְּלִיל הָעֲלִיּוֹן, אָדוֹנֵנוּ
בֶר יֹחָאִי:
וְאָמַרְתֶּם

גְּבוּר וְאִישׁ מִלְחָמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדַּע וְחֻכְמָה, אָדוֹנֵנוּ
בֶר יֹחָאִי:
וְאָמַרְתֶּם

דְּרִשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעֵז וְתַעֲצוּמוֹת, עֲלֵה מַעֲלוֹת רְמוֹת, אָדוֹנֵנוּ בֶר
יֹחָאִי:
וְאָמַרְתֶּם

הוֹחֵבָא בְּתוֹךְ מְעָרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֵׁם לְמַד סִתְרֵי תּוֹרָה, אָדוֹנֵנוּ בֶר
יֹחָאִי:
וְאָמַרְתֶּם

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲיֵן לוֹ, וְחָרוֹב לְמַאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ וְחֻבְלוֹ, אָדוֹנֵנוּ בֶר
יֹחָאִי:
וְאָמַרְתֶּם

זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה, דִּין רִיכָא וְכַר רִיכָא, זָכָה רַבִּים וְזָכָה, אָדוֹנֵנוּ בֶר
יֹחָאִי:
וְאָמַרְתֶּם

חִדַּשׁ כַּמָּה הַלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְרַגֵּז מִמְלָכוֹת, אֲדוֹנֵנו
 וְאִמְרָתֶם: בַּר יוֹחָאי:

טַהַר אֶת עֵיר טַבְרִיָּה, עֲשֵׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ מִשְׁמַיָּא, אֲדוֹנֵנו בַּר
 וְאִמְרָתֶם: יוֹחָאי:

יָדַע כָּל הַנְּסֻתוֹת, דְּבִכְרֵיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטַל כַּמָּה גְּזוֹרוֹת, אֲדוֹנֵנו בַּר
 וְאִמְרָתֶם: יוֹחָאי:

כָּל-יָמָיו אֲשֶׁר חֵיהָ, אוֹת הַקִּשְׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם הָיָה,
 אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי: וְאִמְרָתֶם:

לְכָל-יִשְׂרָאֵל הָאִיר בְּסוֹד תּוֹרַת הַבְּהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזַהֵר, אֲדוֹנֵנו בַּר
 וְאִמְרָתֶם: יוֹחָאי:

מְקוֹם בְּחַר בְּשְׁמַיָּא, עִם הַנְּבִיא אַחֲיָה, זֶה מִבְּנֵי עֲלֵיָהּ, אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי:
 וְאִמְרָתֶם:

נַחֲמַד מְאֹד לְמַעְלָה, זָכָה לִיקַר וּנְדָלָה, כְּתָר עֲלִיּוֹן לוֹ נִגְלָה, אֲדוֹנֵנו בַּר
 וְאִמְרָתֶם: יוֹחָאי:

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אַרְי שְׁבַחבוֹרָה, מִמְּנוּ תִצֵּא תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי:
 וְאִמְרָתֶם:

עֲשֵׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים, יִקְרִים מִפְּנִינִים, בְּס תִּקַּן הָעֲלִיּוֹנִים. אֲדוֹנֵנו בַּר
 וְאִמְרָתֶם: יוֹחָאי:

פֿתַח אֶת פֿיו בְּחִכְמָה, הוֹצִיא אֹר תַּעֲלוּמָה, תִּקַּן זְהָרֵי חַמָּה, אֲדוֹנֵינוּ
בַּר יוֹחָאי:

צַדִּיק יְסוּד הָעוֹלָם, גָּלָה מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם, יְכוּל לְפַטּוֹר הָעוֹלָם, אֲדוֹנֵינוּ
בַּר יוֹחָאי:

קוֹלוֹ זָמַר עֲרִיצִים, וְהִכְרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים, אֲדוֹנֵינוּ בַּר
יוֹחָאי:

רָאָה פָּנָיו מְאִירִים, בְּשִׁכְתוֹ עִם חֲבֵרִים, עַת גָּלָה סוּד נִסְתָּרִים, אֲדוֹנֵינוּ
בַּר יוֹחָאי:

שְׁלוֹם רַב עַל מְשַׁכְּבוֹ, מַה-יָפִיו וּמַה-טּוֹבוֹ, דּוֹבֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ, אֲדוֹנֵינוּ
בַּר יוֹחָאי:

תּוֹרָתוֹ מִיָּגוֹן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ,
הוּא יְמַלִּיץ טוֹב עָלֵינוּ, אֲדוֹנֵינוּ בַּר יוֹחָאי:

וְאָמַרְתֶּם

אשרינו בהלולא דבר יוחאי

אשרינו מה טוב חלקנו, בהלולא דבר יוחאי:
ומה נעים גורלנו, בזכות אדונינו פר יוחאי:

אב הרחמן שמע קולנו, בהלולא דבר יוחאי: אתה הוא מושיענו,
בזכות אדונינו פר יוחאי:
אשרינו...

במהרה יבוא ויגל לבנו, בהלולא דבר יוחאי: בן דוד יבוא ויגאלנו,
בזכות אדונינו פר יוחאי:
אשרינו...

גלה כבוד מלכותך עלינו, בהלולא דבר יוחאי: גאלה שלמה תגאלנו,
בזכות אדונינו פר יוחאי:
אשרינו...

דעה והשפל תבוננו, בהלולא דבר יוחאי: דור ישרים תברכנו, בזכות
אדונינו פר יוחאי:
אשרינו...

השב שכינתך לציון עירנו, בהלולא דבר יוחאי: היום תשמע שועתנו,
בזכות אדונינו פר יוחאי:
אשרינו...

הייליגער רבי שמעון

וְתַעֲרַב לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאִי: וְלְצִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ יִזְכּוּ עֵינֵינוּ,
בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵינוּ בַּר יוֹחָאִי:
אשרינו...

זָכוֹת אָבוֹת יִגַּן עָלֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאִי: זֶה ה' קוֹיֵנוּ וְיוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזָכוֹת
אֲדוֹנֵינוּ בַּר יוֹחָאִי:
אשרינו...

חוּם וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאִי: חֲמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ,
בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵינוּ בַּר יוֹחָאִי:
אשרינו...

טוֹב וּמִיטִיב הִדְרֵשׁ לָנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאִי: טוֹבְךָ וְחֶסֶדְךָ עָלֵינוּ,
בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵינוּ בַּר יוֹחָאִי:
אשרינו...

יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאִי: יְהִי ה' אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, בְּזָכוֹת
אֲדוֹנֵינוּ בַּר יוֹחָאִי:
אשרינו...

כְּתַר הִילּוּמִים לְרָאשֵׁינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאִי: כְּבוֹד וְהַדָּר תַּעֲטִירֵנוּ,
בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵינוּ בַּר יוֹחָאִי:
אשרינו...

לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה תִתְּנֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְּבַר יוֹחָאִי: לָחֵם חֲקֵנוּ הַמְרִיפֵנוּ, בְּזִכּוֹת
אֲדוּיְנָנוּ בַּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

מִלְּךָ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְּבַר יוֹחָאִי: מִבְּרַכְתְּךָ מַלְא יְדֵינוּ,
בְּזִכּוֹת אֲדוּיְנָנוּ בַּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

נְאוּר וְאֲדִיר אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ, בְּהַלּוּלָא דְּבַר יוֹחָאִי: נְהַלְנוּ לְצִיּוֹן גּוֹרְלָנוּ,
בְּזִכּוֹת אֲדוּיְנָנוּ בַּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

סוּף וְקֶץ לְכֹל צְרוּחֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְּבַר יוֹחָאִי: סֵלַח נָא לְעוֹזְנֵנוּ, בְּזִכּוֹת
אֲדוּיְנָנוּ בַּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

עַת רְצוֹן הַיּוֹם לָנוּ, בְּהַלּוּלָא דְּבַר יוֹחָאִי: עֲזָרְנוּ אֱלֹקֵי יִשְׁעֵנוּ, בְּזִכּוֹת
אֲדוּיְנָנוּ בַּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

פֶּתַח לָנוּ שַׁעְרֵי רַחֲמִים לְתַפְלָתְנוּ, בְּהַלּוּלָא דְּבַר יוֹחָאִי: פְּרַנְסָה בְּרוּחַ
תְּפַרְנְסֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּיְנָנוּ בַּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

צְמִיחַת קָרְן לְגֹאֲלֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבֵר יוֹחָאִי: צְדָקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ,
בְּזִכּוֹת אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

קָרַע רֵעַ גֹּזֵר דִּינֵינוּ, בְּהִלּוּלָא דְבֵר יוֹחָאִי: קוּמִם קְהֵל עַדְתָּנוּ, בְּזִכּוֹת
אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

רְצוּנֵינוּ לְרֵאוֹת מְלַפְנּוּ, בְּהִלּוּלָא דְבֵר יוֹחָאִי: רְפוּאָה שְׁלֵמָה תְּרַפְּאֵנוּ,
בְּזִכּוֹת אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

שְׁכֵן כְּמֵאז בְּאַהֲלֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבֵר יוֹחָאִי: שׁוּבָה ה' אֶת שְׁבוֹתֵנוּ, בְּזִכּוֹת
אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

תַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבֵר יוֹחָאִי: תִּבְנֶה לָנוּ מִקְדָּשְׁנוּ,
בְּזִכּוֹת אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

אשרינו...

סדר סיום ספר זוהר הקדוש

תפלה קודם לימוד זוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות, מודים אנחנו לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחוויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך, עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנחנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחל ותסלח לכל חטאותינו ועונותינו, ואל יהיו עונותינו מכדילים בינינו לבינך.

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבנו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזנך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כפא כבודך פריח נוחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים, אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם, יעמד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנחנו לומדים, כמאמר נעים ומירות ישראל: "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי.
 פי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה.

רבו עֲלֵמִין דְּאַנְתּוּ הוּא מְגֵלָה עֲמִיקְתָּא וּמְסִתְרָתָא וְגַלֵּי רִזְיָא. יְהֵא רְעוּא מִן קִדְמָד לְאַסְפְּרָא מְלִין בְּפּוּמָנָא. וְלִקְנִמָּא בְּנָא מְקָרָא שְׁפִתּוּב "וְאַנְכִי אֲהִיָּה עִם פִּיד וְהוֹרִיתִיד אֲשֶׁר תְּדַבֵּר". וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קִדְמָד. וְנוֹפְהָ לְשִׁמְעֵ רִזִין עֲלָיִן דְּאוּרִיתָא, מְפּוּמָּא דְרִישָׁא דְמְתִיבְתָּא עֲלָאָה אָמֵן כּוּן יְהִי רְצוֹן אָמֵן סְלָה.

סיום הספר:

חדי ר' אלעזר וחדו חבריא א"ר אלעזר אי ההוא ספרא הוה לגבן נחמי
 מה איהו אמר אנא אמסר במסירה על מנת לאחזאה לבוצינא קדישא.
 ותנינן א"ר אלעזר ההוא ספרא הוה בידי תריסר ירחי ואשפחנא בה נהורין
 עלאינ ונקירין. כד מטינא לאנון רזין דהוה מבלעם תוהנא. יומא חד לחישנא
 באתר חד והווי אתון סלקן ונחתן עד דחמינא בחלקא ואמר לי מה לך
 למעל בתחמה דלא דילך ולא אצטרביך לך אתערנא ואבאיש קמאי על
 רזין סתימין דהווי תמן. שדרנא ליהווא יודאי ור' יוסי בר' יהודה שמה
 ויהבנא ליה ספרא וברזין דבלעם אשפחנא מאנון שמהו דמלאכין דשדר
 ליה בלק ולא הווי מסתדרן על תקוניהו פרקא יאות אבל כמה זיני אסותא
 אשפחנא בה דקא מתתקני על תקוני אוריתא ורזין סתימין דלה וחמינא
 דאינון בחסידותא וצלותין ובעותין לקב"ה ואי תימא דהוה עביד אסותא
 בפסוקי אוריתא או ברזין דאוריתא ח"ו אלא הוה אמר רזין דאוריתא ועל

ההוא רָזָא אַפִּיק רְזִין דְּאַסּוּתָא דְּלֹא חֲמִינָא כְּהוּא גּוּנָא לְעִלְמוּן. אַמִּינָא
 כְּרִיד רַחֲמָנָא דְּאַחֲכִים לְבְנֵי נְשָׂא מַחֲכֻמָּתָא דְּלַעֲלֵא. וּמֵאַנּוּן מְלִין דְּבִלְעִם
 נִסְכְּנָא וְחֲמִינָא כְּהוּ דְּלֹא הוּוּ בְּעִלְמָא חֲכִים כְּחַרְשִׁין כְּגִינָה אַמִּינָא כְּרִיד
 רַחֲמָנָא דְּבִטְל מַעֲלָמָא חַרְשִׁין דְּלֹא יִטְעֵן בְּנֵי נְשָׂא מִכְּתֵר דְּחִלְתָּא דְּקב"ה
 ית' וית' שְׁמוּ אָמֵן ע"כ.

התחלת הספר:

רבי חזקיה פתח, כְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים, ב) "בְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחֹחוּסִים", מֵאֵן
 שׁוֹשַׁנָּה? דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (בְּגִין דְּאִית שׁוֹשַׁנָּה וְאִית שׁוֹשַׁנָּה). מַה
 שׁוֹשַׁנָּה דְּאִיהִי בֵּין הַחֹחוּסִים אִית כְּהַ סְמֻךְ וְחֹרֵר - אוֹף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִית
 כְּהַ דִּין וְרַחֲמֵי. מַה שׁוֹשַׁנָּה אִית כְּהַ תְּלִיסֵר עֲלִין - אוֹף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִית
 כְּהַ תְּלִיסֵר מִכְּלִין דְּרַחֲמֵי דְּסַחְרִין לָהּ מִכְּל סַטְרָהּ.

אוֹף "אַלְהִים" דְּהָכָא - מִשְׁעֵתָא דְּאִדְכֵר אַפְּק תְּלִיסֵר תְּבִין לְסַחְרָא לְכְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל וְלִנְטְרָא לָהּ. וְלִכְתֵּר אִדְכֵר זְמָנָא אַחְרָא. אַמַּאי אִדְכֵר זְמָנָא
 אַחְרָא? בְּגִין לְאַפְקָא חֲמִשׁ עֲלִין תְּקִיפִין דְּסַחְרִין לְשׁוֹשַׁנָּה וְאִינוּן חֲמִשׁ אַקְרוּן
 'יְשׁוּעוֹת', וְאִינוּן חֲמִשׁ תְּרַעִין. וְעַל רְזָא דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קטז, יג) "כּוֹס
 יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא" - דָּא כּוֹס שְׁל בְּרַכָּה. כּוֹס שְׁל בְּרַכָּה אַצְטְרִיד לְמַהוּי עַל
 חֲמִשׁ אַצְבָּעֵן וְלֹא יִתִּיר, כְּגוּוּנָא דְּשׁוֹשַׁנָּה דִּיתְבָּא עַל חֲמִשׁ עֲלִין תְּקִיפִין,
 דְּגָמָא דְּחֲמִשׁ אַצְבָּעֵן. וְשׁוֹשַׁנָּה דָּא אִיהוּ "כּוֹס שְׁל בְּרַכָּה".

מ"אַלְהִים" תְּנִינָא עַד "אַלְהִים" תְּלִיתָאָה - חֲמִשׁ תְּבִין. מִכְּאֵן וְלָהּ לָאָה -
 אוֹר דְּאִתְכְּרִי וְאִתְגַּנּוּ וְאִתְכְּלִיל בְּכַרִּית. הַהוּא דְּעָאֵל בְּשׁוֹשַׁנָּה

(ס"א דא) ואפך ביה זרעא, ודא אקרי "עץ עשה פרי אשר זרעו בו", וההוא זרע קימא באות ברית ממש. וכמה דדייקנא דברית אזדרע בארבעין ותריין זוגין דההוא זרעא - כך אזדרע שפא גליפא מפרש במ"ב אתון דעבדא דבראשית.

הדרן עלך ספר הזהר הקדוש ותקוני זהר והדרד עלן, דעתן עלך ספר הזהר הקדוש ותקוני זהר ודעתך עלן. לא נתנשי מינד מסכת ספר הזהר הקדוש ותקוני זהר ולא תתנשי מינו, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי. (ג פעמים)

יהי רצון מלפניך אלוקינו ואלוקי אבותינו שתהא תורתך אומנתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא, רמי בר פפא, נחמן בר פפא, אחאי בר פפא, אבא בר פפא, רפרם בר פפא, רביש בר פפא, סורחב בר פפא, ארא בר פפא, דרו בר פפא.

הערב נא ה' אלקינו, את דברי תורתך בפנינו ופיפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו כולנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל, כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך מאיבי, תחכמני מצותך: פי לעולם היא לי. יהי לבי תמים בחקך, למען, לא אבוש. לעולם, לא אשפח פקודיך: פי כם, חיותני. ברוך אתה ה' למדני חקך. אמן אמן סלה ועד.

מודים אנחנו לפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש, ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם

מְשִׁבִּימִים אָנוּ מְשִׁבִּימִים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשִׁבִּימִים לְדַבְרֵים בְּטָלִים. אָנוּ עֲמָלִים וְהֵם עֲמָלִים. אָנוּ עֲמָלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר וְהֵם עֲמָלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אָנוּ רָצִים וְהֵם רָצִים. אָנוּ רָצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רָצִים לְבָאֵר שַׁחַת. שְׁנֵאמַר: וְאַתָּה אֱלֹקִים, תוֹרְדֵם לְבָאֵר שַׁחַת, אֲנִשִּׁי דָמִים וּמְרָמָה, לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם; וְאֲנִי, אֶבְטַח בְּךָ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי, בְּשֵׁם שְׁעוֹרְתֵנִי לְסִיִּים מִסֶּכֶת סֶפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְתִקְוֵנִי זֶהָר וּבֶן תַּעֲזֹרְנִי לְהִתְחִיל מִסֶּכֶתוֹת וּסְפָרִים אַחֲרֵים וּלְסִיִּימָם, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשׁוֹמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה

וּזְכוּת כָּל הַתְּנָאִים וְאֲמוֹרָאִים וּתְלַמִּידֵי חֲכָמִים וּזְכוּת הַתְּנָא הָאֱלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנֵו וְכָל הַחֲבֵרָא קְדִישָׁא יַעֲמוּד לִי וּלְזַרְעֵי שְׁלֹא תִמּוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּי וּמִפִּי זַרְעֵי עַד עוֹלָם.

וְיִתְקַיֵּים בִּי בְּהִתְהַלְכְּךָ, תִּנְחָה אֶתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ, תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת, הִיא תְּשִׁיחֶךָ. כִּי בִי, יִרְבוּ יָמֶיךָ, וְיִוָּסְפוּ לְךָ, שְׁנוֹת חַיִּים. אַרְךָ יָמִים, בְּיַמִּינָהּ, בְּשִׂמְאֵלָהּ, עֶשֶׂר וְכָבוֹד. ה' אֵלֵינוּ, לְעֲמוֹ יִתָּן; ה' אֱיָבָרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

קדיש של סיום מסכת

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֻלְמָא דִּי הוּא עֵתִיד לְאַתְחַדְתָּא, וּלְאַחֲרָיָהּ מִתְּנָא, וּלְאַסְקָא יִתְהוֹן לְחַיֵּי עֻלְמָא, וּלְמַבְנָא קִרְתָּא דִּי יְרוּשָׁלַם,

וְלִשְׁכַּלְלָא הִיכְלָה בְּגוּוּה, וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מִן אֲרֻעָה, וְלֵאֲתָבֵא פּוֹלְחָנָא דֵי שְׁמַיָּא לְאַתְרָהּ, וְיִמְלִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וְיִקְרֶה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעָלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

לכל ישראל האיר
פסוד תורת הפהיר....

הזמן גרמא.
הזמן קבלה.
להצטרף בכולל
דרבי שמעון

תלמידי חכמים

בני תורה

וכלי קודש

בלייבט מקושר צום הייליגן תבא, מיט א טעגליכע עמוד בספר הזוהר

עיר וקדיש מן שמיא נחית

כי לא תשכח מפיר זרעו

- לוח הלימוד.
- שיעורים אויפ'ן טעלעפאן.
- בחינות יעדע צווי וואכן.
- מנתן שכרה בצידה.
- קשר תמידי להתנא אלקי.

ג' ויצא
מתחילין
זוהר
פרשת נח

רופט אריין צום "כולל דרבי שמעון
אינפארמאציע לייך"

718.400.7811

ישם נבְרָא מַגֵּנו לוי!...

נעמט אהיים
די אורות און
השפעות פונעם
תנא רבי שמעון
מיט'ן מאַכן אַ

דבר השוה
לכל נפש

קבלה טובה: לערנען יעדן טאג די זוהר' החק

אינעם ספר "חק לישראל"
וועלכע ליגט אין יעדע
אידישע ספרים שאַפע
קורצע שיעורים,
א דבר השוה
לכל נפש!

מלא וגדוש מיט מוסר והדרכה
פֿייער'דיגע שטיקלעך אויסגעקליבן
דורך די קדמונים ז"ל

אור מפלא אור
סיקוד הם יוקדים!

יראה כל זכורך את
פני האדון רבי שמעון...

די הכנה דרבה קיין מירון

להתעדן 845.951.1116

שבת מירון אפטיילונג: 3-6

רייכע ארץ שיעורים
ממגידים נפלאים שליט"א

קדושת וסגולת התנא

עניני ספר הזוהר

קדושת וסגולת המקום

שיעורי ופירושי פיוטי ל"ג בעומר

ועוד רבות

ליקוטי דברות קודש

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בעניני רשב"י
ואתרא קדישא מירון

פ. אילע נביעות
מקורו ודרשות ל"ג
בעומר במסך חשאי

ע"י התאחדות אברכים דיקוני ריסטאמאר
בנישיות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
בדברי הכנה לתלמודו ושיבותיו הקדושות באר"ק

"ווער ס'וויל האבן דעם שבת בצל הקודש פון תנא הקדוש רבי שמעון אן עונג רוחני, השפעת קדושה רוחני, דארף זיך צוגרייטן מיט אן הכנה דרבה, עס זאל זיין 'מי שטרם בערב שבת יאכל בשבת', דארף ער זיך צוגרייטן מיט רוחניות כדי נהנה צו זיין פונעם אור פון תנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי"

אשרי
העם הם
לומדיה,
ואשרי
העומדים
על סודה

”

אן אייביגע
קשר מיט'ן
תנא רבי
שמעון דורך
א קביעות
בלימוד ספר
הזוהר הקדוש

דבר השוה לכל

טעגליכע
זוהר החק.

בני תורה

עמוד קבוע
בספר הזוהר.

718.400.7811

מי יעלה בהר
ה' ומי יקום
במקום קדשו

פאר הדוד כ"ק הגה"צ
רבי יעקב מאיר שבטעד שליט"א
לומד ומעיין בקונטרס זה